

— 19 —

Å när vi kommer i majstangs-dansen,
Då får en se hvem som licker ä:
Ja' spanner högt te den treije kransen,
Han får int läggen opp övver knä.

Å bjur vi opp e å samme jänte,
Så vet'l tusan hölls dä bär te,
Men grannlötts-Ola han får allt vänte
Tess fatti-Nisch tatt en sving äll tre.

Vesst frier han nu te Hårrgåls-Bôlla,
Den vänkste jänta på fämtan mil;
Men inte raker ho bål i stôlla
Å tar en tåckenen brännvinns-sil.

Ja' hôger nåck hölls ho någga ôtt mej
I Rannsätts-körka en gang i fjol;
Ja' ble så skrôv-gla, att — Gu fôrlôtt mej —
Hva pastårn sa hörd' ja' allri ol.

Ja' minns nåck ågg hölls ho bliga på mej
I sistras, når ja' va te Patron;
Ja' tänkt', di yja skull' recktitt flå mej,
Å hjârte donk' som a slag' på lo'n.